

- w pkt 2 po wyrazie „Gnojnik” dodaje się wyraz „Iwkowa,”
- w pkt 3 po wyrazie „Gręboszów” dodaje się wyraz „Mędrzechów,”
- n) w ust. 46 — w województwie wrocławskim:
 - w pkt 1 po wyrazach „oraz gmin” dodaje się wyraz „Bobrowniki,”
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Sąd Rejonowy w Radziejowie dla miast: Izbica Kujawska i Radziejów oraz gmin: Bytów, Dobry, Izbica Kujawska, Osiecin, Piotrków Kujawski, Radziejów, Topólka i Zakrzewo,”
 - w pkt 3 po wyrazie „Brzuze” dodaje się wyraz „Chrostkowo,”
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) Sąd Rejonowy we Włocławku dla miast: Aleksandrów Kujawski, Brześć Kujawski, Chodecz, Ciecchocinek, Kowal, Lubień Kujawski, Lubraniec, Nieszawa i Włocławek oraz gmin: Aleksandrów Kujawski, Bądkowo, Brześć Kujawski, Chocień, Chodecz, Fabianki, Koneck, Kowal, Lubanie, Lubień

Kujawski, Lubraniec, Nieszawa, Raciążek i Włocławek;”

- o) w ust. 47 — w województwie wrocławskim:
 - w pkt 3 po wyrazie „Borów” dodaje się wyraz: „Jordanów Śląski, Kondratowice,”
 - w pkt 4 po wyrazie „Malczyce” dodaje się wyraz „Mielków,”
 - w pkt 5 po wyrazie „Wisznia Mała” dodaje się wyraz „Zawonia”;
- p) w ust. 48 — w województwie zamojskim:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Sąd Rejonowy w Biłgoraju dla miasta Biłgoraj oraz gmin: Biłgoraj, Biszczka, Frampol, Goraj, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny, Tarnogród, Turobin, Wysockie i Zakrzew,”
 - w pkt 3 po wyrazie „Susiec” dodaje się wyraz „Tarnawatka”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad i trybu umarzania imiennych dowodów na złożone wkłady oszczędnościowe.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Imienny dowód na złożony wkład oszczędnościowy, zwany dalej „dowodem”, może być umorzony w razie utraty wskutek zniszczenia, zaginięcia lub bezprawnego zaboru.

2. Umorzenie utraconego dowodu może nastąpić na wniosek właściciela, jego pełnomocnika lub jego przedstawiciela ustawowego.

§ 2. Właściwy do rozpoznania wniosku o umorzenie utraconego dowodu i do umorzenia tego dowodu jest oddział banku, w którym złożony jest wkład oszczędnościowy.

§ 3. 1. Wniosek o umorzenie utraconego dowodu może być złożony w każdej placówce banku określonego w § 2, która obowiązana jest przesłać niezwłocznie wniosek do właściwego oddziału banku.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko właściciela dowodu, datę i miejsce jego urodzenia, adres oraz imiona jego rodziców,
- 2) określenie numeru i symboli dowodu, a w razie niemożności ich określenia — nazwę placówki banku, w której dowód został wystawiony,

3) dokładne lub przybliżone określenie stanu wkładu oszczędnościowego,

4) przytoczenie okoliczności utraty dowodu i wskazanie ewentualnych środków dowodowych na tę okoliczność.

3. Jeżeli wnioskodawca nie może określić danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, powinien złożyć we wniosku odpowiednie oświadczenie w celu uzupełnienia tych danych przez bank.

4. Jeżeli wniosek składa właściciel dowodu zawierającego stałe pełnomocnictwo, powinien do wniosku dołączyć oświadczenie pełnomocnika, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu. W razie złożenia wniosku przez pełnomocnika powinien on dołączyć do wniosku także oświadczenie właściciela dowodu.

5. Jeżeli wniosek składa przedstawiciel ustawowy właściciela dowodu, mającego dwóch przedstawicieli ustawowych, powinien dołączyć do wniosku oświadczenie drugiego przedstawiciela, że dowód nie znajduje się w jego posiadaniu.

6. Właściwy oddział banku może zwolnić wnioskodawcę od dołączenia do wniosku oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 i 5, jeżeli uzyskanie takiego oświadczenia nie jest możliwe lub napotyka przeszkody, których czasu trwania nie można przewidzieć.

7. W razie gdy utrata dowodu nastąpiła łącznie z utratą dowodu osobistego lub innego dowodu tożsamości, wnioskodawca powinien dołączyć do wniosku zaświadczenie wydane przez właściwy organ Milicji Obywatelskiej o zgłoszeniu utraty dowodu.

§ 4. 1. Właściwy oddział banku (§ 2):

- 1) sprawdza wymienione we wniosku dane dotyczące utraconego dowodu,
- 2) dokonuje, w razie potrzeby, zastrzeżenia wypłat,
- 3) wywiesza w swoim lokalu, przeznaczonym do obsługi klientów, ogłoszenie o wszczęciu postępowania.

2. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) określenie wnioskodawcy,
- 2) dane o właścicielu dowodu oraz oznaczenie dowodu,
- 3) wezwanie osób, które roszczą sobie prawa do utraconego dowodu z tytułu przelewu na ich rzecz wiarygodności z tego dowodu — do zgłoszenia tych praw,
- 4) wezwanie osób, w których posiadaniu znajduje się utracony dowód, do złożenia go za pokwitowaniem w dowolnej placówce banku,
- 5) termin do zgłoszenia praw (pkt 3) i złożenia dowodu (pkt 4), licząc od dnia ogłoszenia:
 - a) 30 dni, jeżeli chodzi o dowód, którym można posługiwać się we wszystkich własnych i zastępczych placówkach banku (dowód obiegowy),
 - b) 14 dni, jeżeli chodzi o dowód, którym można posługiwać się tylko w określonych placówkach banku (dowód umiejscowiony),
- 6) zastrzeżenie, że niezgłoszenie praw do utraconego dowodu i niezłożenie go w placówce banku w wyznaczonym terminie może spowodować umorzenie dowodu.

§ 5. 1. Jeżeli w terminach przewidzianych w § 4 ust. 2 pkt 5:

- 1) właściciel dowodu, jego pełnomocnik lub przedstawiciel ustawowy odnajdzie dowód — powinien zawiadomić o tym właściwy oddział banku, który umarza postępowanie,
- 2) osoba trzecia złoży dowód i nie zgłosi zastrzeżeń co do wydania go właścicielowi — właściwy oddział banku wydaje go właścicielowi lub wystawia nowy dowód i postępowanie umarza,
- 3) właściwy oddział banku ustali w inny sposób, że dowód znajduje się w czyimkolwiek posiadaniu — umarza postępowanie.

2. Jeżeli osoba trzecia w terminach przewidzianych w § 4 ust. 2 pkt 5 zgłosi swoje prawo do utraconego i nie odnalezionego dowodu z tytułu przelewu na piśmie wiarygodności z tego dowodu, właściwy oddział banku wyznaczy tej osobie termin 14 dni do wystąpienia na drogę sądową w celu ustalenia jej praw. W razie niezachowania tego terminu przez osobę trzecią, nie wcześniej jednak niż po upływie terminów przewidzianych w § 4 ust. 2 pkt 5, właściwy oddział banku wydaje decyzję o umorzeniu dowodu na rzecz wnioskodawcy.

3. Po upływie terminów przewidzianych w § 4 ust. 2 pkt 5, jeżeli utracony dowód nie odnalazł się i ze strony

osób trzecich nie zostały zgłoszone prawa do tego dowodu, właściwy oddział banku wydaje decyzję o umorzeniu dowodu.

§ 6. 1. Od decyzji oddziału banku w sprawie umorzenia utraconego dowodu służy stronie odwołanie do jednostki nadrzędnej oddziału banku, który wydał decyzję.

2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

§ 7. W razie oddalenia w całości lub w części wniosku o umorzenie utraconego dowodu, wnioskodawca może w terminie 30 dni od doręczenia decyzji jednostki nadrzędnej oddziału banku wystąpić do sądu z wnioskiem o umorzenie utraconego dowodu w trybie określonym w przepisach o umarzaniu utraconych dokumentów.

§ 8. 1. Sąd, do którego wpłynął wniosek, może zażądać od oddziału banku akt dotyczących postępowania w sprawie o umorzenie utraconego dowodu, które toczyło się w tym oddziale.

2. Sąd może uznać za zbędne powtórzenie czynności dokonanych już przez oddział banku w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1.

§ 9. Po prawomocnym umorzeniu utraconego dowodu właściwy oddział banku wystawia na żądanie osoby, na której rzecz nastąpiło umorzenie, nowy dowód, według stanu rachunku w księgowości banku.

§ 10. 1. Postępowanie w sprawie o umorzenie utraconego dowodu, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, będzie toczyło się od tego dnia według przepisów tego rozporządzenia, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

2. Czynności dokonane w czasie przed wejściem w życie rozporządzenia są skuteczne, jeżeli odpowiadają przepisom dotychczasowym.

3. Jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zapadła decyzja oddziału banku w sprawie umorzenia utraconego dowodu, dalsze postępowanie toczyć się będzie w trybie przewidzianym w przepisach dotychczasowych. Jednakże w sprawie, w której decyzja oddziału banku została po dniu wejścia w życie rozporządzenia uchylona przez jednostkę nadrzędną oddziału banku, postępowanie toczyć się będzie według przepisów rozporządzenia.

§ 11. Przepisy dotyczące oddziału banku stosuje się odpowiednio do banku nie posiadającego oddziału.

§ 12. Wysokość oraz zasady ponoszenia opłat i kosztów postępowania w sprawach objętych rozporządzeniem regulują odrębne przepisy.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 grudnia 1961 r. w sprawie zasad i trybu umarzania utraconych imiennych książeczek oszczędnościowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 2, poz. 2 i z 1967 r. Nr 21, poz. 94).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki